

bortfæstede til Beboerne, deels til de øvrige Arealer, som ikke saaledes ere beboede, men ere behand- lede paa forskjellig Maade. Med Hensyn til de Steder, som ikke saaledes ere beboede, er der foreslaaet, at Finanzministeriet skal be- myndiges til at foranstalte dem bortsolgte ved Auction, forsaavidt ikke særegne Omstændig- heder tilraade at sælge dem underhaanden. Dette er vistnok fuldkommen rigtigt; thi ikke alle disse Eiendomme, navnlig Fisseriet i flere Søer og Damme, kunne med Rimelighed bort- sælges, altsaa maa det bemyndiges til at bortselge dem, som kunne bortselges, og deels kan der være Omstændigheder tilstede, som gjøre, at en Afhændelse underhaanden kan være fordelagtig for Statskassen. Hvad derimod angaaer de øvrige Steder, som ere be- boede og bortfæstede, er det foreslaaet, at der med Hensyn til dem skal forholds i Analogie af de ældre fgl. Resolutioner med Hensyn til Arvesæstes Meddelelse paa Eiendomme paa Domainegodsene, og at saaledes de Afgifter, som ere bestemte for Arvesæste, skulle capitali- seres, og at forresten de Begunstigelser, som ere lovede Beboerne ved Arvesæstes Meddelelse, skulle komme dem tilgode. Udvalget har i denne Henseende meent, at det var rigtigere med Hensyn til disse Eiendomme at følge den Lov om Bøndergodssets Afhændelse paa Do- mainetiendomme i Almindelighed, som udkom i dette Aar, nemlig Loven af 8de April 1851. Vi have imidlertid ikke overseet, at der er Forskiel paa disse Eiendomme, som her om- handles, og paa dem, som Loven angaaer, idet endeel af de her omhandlede Eiendomme ikke kan henregnes til Bøndergods, og de an- dre, forsaavidt de ligge paa Hovedgaardstærk, heller ikke kunne henregnes dertil. Vi have hel- ler ikke overseet, at der vel kunde være Noget, der talte for, at Loven af 8de April d. A. just ikke udstrækkes videre end nødvendigt; men paa den anden Side have vi ikke kunnet forbigaae at gjøre opmærksom paa den Om-

stændighed, at disse Huse, hvorom her er Spørgsmaal, og et Par enkelte Boelssteder virkelig hidtil ere behandlete paa samme Maade, som det øvrige Bøndergods paa Domainerne, hvilket ogsaa udtrykkeligt er omtalt i Lovudfæ- stets Motiver, og vi troe saaledes, at disse Beboere have kunnet gjøre Regning paa at blive behandlete paa samme Maade, som de øvrige Fæstere og Leiere af Huse paa Domai- nerne. Vi have derfor troet, at Loven af 8de April 1851 med Villighed kunde gjøres anvendelig ogsaa paa disse, og naar den har kunnet anvendes, som jeg antager fremgaaer af selve Lovud- fæstet, paa 997 Gaarde og 4880 Huse, have vi troet, at der ingen Grund var til at give en anden Bestemmelse med Hensyn til disse 130 eller 150 Huse, hvorom der nu er Spørgs- maal ved denne Leilighed. Dertil kommer den Omstændighed, at det dog egentligt bliver den samme Fremgangsmaade, som man i begge Tilfælde vil bruge; thi efter Loven af 8de April 1851 skulde det jo være efter Taxation af den sande Verdi, som Huset kunde antages at have, at Kjøbesummen skulde bestemmes, og efter disse ældre Love blev der ogsaa ansat en Arvesæste-Afgift paa samme Maade efter Taxation, og den skulde ogsaa forandres til en Kjøbesum. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Sagen til Thingets Bedømmelse.

Rettelse.

- Nr. 33. Sp. 508 Lin. 21 f. o. „Magter. Jeg“ læs „Magter. Det er ikke at vente, jeg“.
 — — Sp. 509 Lin. 9 f. n. „bevaeret — dette“ læs „bevaeret. — Dette“.